

Sangen om Vegtam

Eller Vegtamskviða

1.

Mødtes da alle
Aser på Thinge,
alle Asynjer
gik til Ordstævne.
Råd da lagde
de rige Guder
alt om Balders
onde Drømme.

2.

Op stod Odin,
den gamle Ordfører.
Sadlen fæsted
han om Slejpne;
red han da deden
ned til Nivlheim.
Hunden han mødte,
som kom fra Hel.

3.

Blodig var den
foran på Brystet,
(på mordgrisk Kæft
og på hængende Kæve.
Den gøed ham imøde
og gabed svart);
ad Galdrens Fader
den glammed længe.
Red da Odin
-Markerne runged-,
kom så til Hels
høje Hus.

4.

Da red Odin
østen for Dören,
der hvor han vidste
Vølvens Gravhøj.
Der for den vise
han Valsang kvad,
(mod Nord han skued,
Stave lagde,
Sandsagn begjæred),
til nødig hun sig rejste
og Ligord nynnede.

5.

"Hvo er den Mand
-ej jeg ham kender-
som kalder mig mødige
op fra Mulde?
Sne fæg på mig
Regnen slog mig,
Dug drev over mig-
død var jeg længe.

6.

Vegtam hedder jeg,
Søn af Valtam,
så vis på Verden,
som du er vis på Hel.
For hvem ere Bænke
bredte med Ringe,
prægtige Sæder
smykkede med Guld?

Vølven.

7.

Her for Balder
brygget er Mjøden,
den skære Drik
-Skjoldet den dækker.
Mægtige Aser
må fortvivle.
Nødig talte jeg;
nu vil jeg tie.

Odin.

8.

Ej tie du, Vølv!
thi jeg vil spørge,
til alt jeg véd.
End vil jeg vide:
Hvo monne Balders
Bane blive
og røve Odins
Ætling Livet?

Vølven.

9.

Hid bærer Hød
den høje berømte
Gud. Han Balders
Bane vorder
og røver Odins
Ætling Livet.
Nødig talte jeg;
nu vil jeg tie.

Odin.

10.

Ej tie du, Vølv!
thi jeg vil spørge,
til alt jeg véd.
End vil jeg vide:
Hvo giver Hød
Hevn for Had?
Hvo skal Balders Bane
på Bålet bringe?

Sangen om Vegtam

Eller Vegtamskviða

Vølven.

11.
Rind føder Vale
i Vestens Sale.
Den Søn af Odin
skal natgammel slå.
Hånd han ej tor
eller Hoved kæmmer,
för Balders Fjende
på Bål han bærer.
Nødig talte jeg;
nu vil jeg tie.

Odin.

12.
Ej tie du, Vølv!
thi jeg vil spørge,
til alt jeg véd.
End vil jeg vide:
Hvo er de Møer,
som efter Tykke monne
græde og kaste mod Himlen
Halsenes Slør?

Vølven.

13.
Ej er du Vegtam,
som jeg ménte;
heller er du Odin,
den gamle Ordfører.

Odin.

Ej er du Vølv
eller ví Kvinde;
heller er du trende
Thursers Moder.

Vølven.

14.
Hjem ride du, Odin!
rask og frejdig.-
Da först vække du
Vølven atter,
når Lænker løsnes
brat om Løke,
når Verden raver
i Ragnarok.

Mellem 1 og 2 indskydes i nogle
Håndskrifter følgende nyere Vers:

1.

Så svar en Dröm
om Guden svæved;
Held i Sövne
syntes svundet.
Guder spurgte
fremvise Spådomme,
om det monne
Ondt forkynde.

2.

Spådomme svared,
at Ulls Slægtning
var dødsens, af alle
den mest elskede.
Sorg det voldte
Frigg og Svavne
og de andre Guder.
Råd de ypped.

3.

Ud skulde sendes
alle Ånder
om Fred at bede
og ej Balder at skade;
alle Eder svores
ham at skåne.
Frigg tog alskens
Ed og Fæste.

4.

Valfader frygter
at alt var ej vel,
at de gode Ånder
havde Afsked taget.
Aser ham kalder,
Råd af dem kræver.
Der blev ved Målstevnet
meget mælet.

2. Svavne = Odin.

---

9. Höd volder, at Balder kommer
til Hel. Hid = Til Hel.